

Sygn. akt **X Kz 646/15**

PSOTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Grażyna Puchalska –spr.**

Sędziowie SO Eliza Proniewska

SO Katarzyna Wróblewska

Protokolant: prot. sąd. stażysta Irmina Piskorka

przy udziale Prokuratora Jarosława Polanowskiego

po rozpoznaniu w sprawie komornika sądowego **J. K.**

na skutek zażalenia wniesionego przez obrońcę komornika sądowego

na postanowienie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2015 roku

w przedmiocie zawieszenia komornika sądowego w czynnościach

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2015 roku Minister Sprawiedliwości na podstawie art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. z 2011r Nr 231 poz. 1376 tj. z późn. zm. dalej „u.k.s.e”) zawiesił w czynnościach J. K. –Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla (...) w Ł. w związku ze skierowaniem przez Ministra Sprawiedliwości przeciwko J. K. wniosku dyscyplinarnego do Komisji Dyscyplinarnej przy Krajowej Radzie Komorniczej.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł obrońca komornika. Postanowieniu zarzucił obrazę przepisów ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, a mianowicie art. 74 ust.1 i 3 , art. 26 , art. 27 ust.1 art. 16 ust.1 , art. 2 ust.1 i 2 oraz przepisów Kodeksu etyki zawodowej komornika sądowego - § 1 ust. 2 oraz § 8 pkt. 2 przez niewłaściwe ich zastosowanie oraz błędną interpretację polegającą na przyjęciu, że podejmowanie przez obwinionego działań znajdujących oparcie przepisach prawa stanowi rażącą ich obrazę oraz, że obwiniony obowiązany był kontrolować działania wyznaczonego zastępcy komornika któremu służą wszelkie prawa i obowiązki komornika oraz wydaniu postanowienia o zawieszeniu pomimo nie złożenia wniosku wszczynającego postępowanie dyscyplinarne.

Nadto postanowieniu temu zarzucił mającą wpływ na jego treść obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 249 § 1 k.p.k. art. 313 § 1 i 4 k.p.k art. 6 k.p.k w zw. z art. 75 ust. 4 u.k.s.e przez wydanie postanowienia pomimo braku podstaw uzasadniających zawieszenie obwinionego w czynnościach komornika zaniechaniu uzasadnienia faktycznego podjętej decyzji wskazania dowodów, które wskazują na duże prawdopodobieństwo, że obwiniony popełnił zarzucane mu delikty dyscyplinarne, niewyjaśnieniu dlaczego koniecznym było zawieszenie komornika w czynnościach, w czym wyrażają się negatywne skutki jego działań, jak też zredagowanie zarzutów w sposób całkowicie niezrozumiały, przy

jednoczesnym zaniechaniu ich wyjaśnienia, a w konsekwencji pozbawienia skarżącego prawa do obrony. W konkluzji skarżący wniósł o chylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 74 ust. 3 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji Minister Sprawiedliwości, składając wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, może zawiesić komornika w czynnościach. Brzmienie w.w. przepisu nie pozostawia wątpliwości, że decyzja w tym przedmiocie została wolą ustawodawcy pozostawiona w rękach Ministra Sprawiedliwości.

W pierwszej kolejności należało zauważyć, że J. K. został obwiniony o popełnienie deliktu dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu art. 71 pkt. 1 i 2 u.k.s.e tj. o to, że wykonując obowiązki Komornika przy Sądzie Rejonowym dla Ł. (...) w Ł.:

- w okresie od dnia 17 stycznia do 12 grudnia 2014 r. w Ł., dopuścił się rażącej obrazy przepisów prawa, tj. art. 26 ust 1 i art. 27 ust. 1 u.k.s.e., poprzez podjęcie czynności zmierzających do ustanowienia zastępcy komornika, pomimo braku ku temu podstaw;

- naruszył powagę i godność urzędu, o których mowa w art. 16 ust.1 u.k.s.e. oraz w § ust.2 Kodeksu Etyki Zawodowej Komornika Sądowego, w ten sposób że: w okresie od dnia 17 stycznia do 12 grudnia 2014 r. (w tym bez należytego usprawiedliwienia przez i) okres 78 dni) na skutek wyłudzenia nieusprawiedliwionych zastępstw, nie kontrolował przebiegu i wyników przeprowadzonych czynności w postępowaniach egzekucyjnych, co kulkowało rażąco obrazą przepisów prawa, tj. art. 2 ust. 1 i 2 u.k.s.e. i § 8 pkt 2 cyt. Kodeksu Etyki Zawodowej Komornika Sądowego.

W świetle zgromadzonej dokumentacji, w szczególności nadesłanego przez Radę I. Komorniczej w Ł. wykazu aktywności komornika –J. K. w ramach działań samorządu, nie może budzić wątpliwości stwierdzenie już na tym etapie dużego prawdopodobieństwa popełnienia przez obwinionego deliktu dyscyplinarnego, którego skutkiem było ustanowienie zastępstw dla komornika pomimo braku ku temu podstaw wynikających z regulacji art. 26 ust.1 i 27 ust. 1 u.k.s.e. Zgodnie z art. 26. 1.u.k.s.e jeżeli komornik nie może pełnić obowiązków z powodu przeszkód prawnych lub faktycznych, pełnienie obowiązków zleca się zastępcy komornika, z treści zaś art. 27 ust. 1 u.k.s.e wynika, że zastępcę komornika wyznacza, w drodze zarządzenia, prezes właściwego sądu apelacyjnego na wniosek rady właściwej izby komorniczej. Wniosek powinien wskazywać przyczyny uzasadniające wyznaczenie zastępcy i osobę kandydata.

Na obecnym etapie postępowania dowody z prawdopodobieństwem, w stopniu graniczącym z pewnością, potwierdzają, że wskazane we wniosku nieobecności, wynikały z przyczyn odmiennych, niż te ujęte we wniosku komornika o wyznaczenie zastępcy. Słusznie można zatem wnioskować, że ustanowione wówczas zastępstwa nie były usprawiedliwione, a skoro tak to zarzut wniosku wszczynającego postępowanie dyscyplinarne urealniony został w stopniu wystarczającym dla orzeczenia środka, o którym mowa w art. 74 ust. 3 u.k.s.e.

Inną kwestią jest ewentualne rozważenie konsekwencji zachowania komornika, w szczególności związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy nieusprawiedliwioną nieobecnością komornika, a ewentualnie ujawnionymi nieprawidłowościami prowadzonych przez jego zastępców postępowań egzekucyjnych. Faktem jest, że na tę chwilę, bez ryzyka błędu nie da się wykluczyć, że obecność obwinionego w tych dniach w kancelarii i osobiste wykonywanie czynności komornika mogło mieć wpływ na podejmowane czynności egzekucyjne. Rzecz jasna jest to wyłącznie przypuszczenie, na które wskazuje co prawda autor wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, a co do którego władnym będzie rozstrzygnąć organ orzekający. Niezasadnie zatem domaga się obrońca już na tym etapie rozstrzygania o ewentualnej winie w nadzorze, a więc nie kontrolowaniu przez obwinionego działań wyznaczonego zastępcy komornika, któremu służyły wszelkie prawa i obowiązki komornika i wynikających z niej dalszych konsekwencji.

Dla rozstrzygnięcia w tej sprawie wystarczającym pozostają zawarte na wstępie rozważania sądu ad quem.

W świetle regulacji płynącej z art. 74 ust. 3 u.k.s.e. niezasadnie podnosi obrońca brak dostatecznego, w jego ocenie uzasadnienia skarżonej decyzji w zakresie w jakim orzeczenie nie wyjaśnia dlaczego koniecznym jest zawieszenie komornika w czynnościach, nadto w czym wyrażać się mają negatywne skutki jego działań. Ustawodawca nie wskazał bowiem w tym wypadku żadnych przesłanek warunkujących sięganie po instytucję zawieszenia w czynnościach komornika, jak wspomniano uprzednio pozostawiając swobodę decydowania Ministrowi Sprawiedliwości, zaś jej kontrolę powierzył sądowi okręgowemu. Rozpoznając wniesiony środek odwoławczy, jak też analizując materiał dowodowy nie sposób stwierdzić aby decyzja ta raziła dowolnością.